

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců a JUDr. Michala Jantoše a Mgr. Jiřího Gottwalda ve věci

žalobkyně: **H. a. P. s.r.o.**, IČO X
sídlem K. 171, X S. M.
zastoupená advokátem JUDr. Josefem Sedláčkem
sídlem Starobranská 4, 787 01 Šumperk

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 9. 2021, č. j. MZE-49456/2021-15111,
ve věci povolení k nakládání s povrchovými vodami a dodatečného povolení pro stavbu
vodního díla,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Městský úřad Šumperk rozhodnutím ze dne 26. 10. 2020, č. j. MUSP 64498/2020 vydal žalobkyni povolení k nakládání s povrchovými vodami a současně jí dodatečně povolil stavbu vodního díla „*MNV V. V.-etapa I*“. Předmětné rozhodnutí však Krajský úřad Olomouckého kraje ve zkráceném přezkumném řízení zrušil svým rozhodnutím ze dne 30. 4. 2021, č. j. KUOK 46594/2021. Proti posledně uvedenému rozhodnutí brojila žalobkyně odvoláním, které žalovaný rozhodnutím ze dne 23. 7. 2021, č. j. MZE-39418/2021-15111 zamítl jako opožděné (dále jen „první rozhodnutí žalovaného“).
2. Proti prvnímu rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně u zdejšího soudu žalobu vedenou pod sp. zn. 60 A 52/2021. V průběhu předmětného soudního řízení vydal žalovaný v rámci postupu k uspokojení účastníka po podání žaloby ve smyslu § 153 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) napadené rozhodnutí (dále též jako „druhé rozhodnutí žalovaného“), kterým změnil první rozhodnutí žalovaného, a to tak že odvolání žalobkyně zamítl. Žalobkyně v reakci na vydání druhého rozhodnutí žalovaného sdělila soudu, že jím ve smyslu § 62 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) uspokojena není. Soud proto rozsudkem ze dne 26. 4. 2022, č. j. 60 A 52/2021-103, který nabyl právní moci dne 27. 4. 2022, zrušil první rozhodnutí žalovaného a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

3. Nyní projednávanou žalobu podala žalobkyně ještě před skončením řízení vedeného pod sp. zn. 60 A 52/2021 v reakci na vydání druhého rozhodnutí žalovaného, proti kterému současně podala rozklad, o kterém dosud nebylo rozhodnuto. Žalobkyně se domáhá zrušení druhého rozhodnutí žalovaného.
4. Krajský soud se předně zabýval tím, zda je podaná žaloba přípustná.
5. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., platí, že *„nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný“*.
6. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. platí, že *„kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak“*.
7. Z ustanovení § 68 písm. e) s. ř. s. vyplývá, že *„žaloba je nepřipustná, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno“*. Ze soudního přezkoumání jsou podle § 70 písm. a) s. ř. s. vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.
8. Podle § 62 odst. 1 s. ř. s. platí, že *„dokud soud nerozhodl, může odpůrce vydat nové rozhodnutí nebo opatření, popřípadě provést jiný úkon, jimiž navrhovatele uspokojí, nezasáhne-li tímto postupem práva nebo povinnosti třetích osob. Svůj záměr navrhovatele uspokojit sdělí správní orgán soudu a vyžádá si správní spisy, pokud je již soudu předložil“*. Odst. 4 téhož ustanovení stanoví, že *„soud řízení usnesením zastaví, sdělí-li navrhovatel, že je uspokojen. Soud řízení zastaví i tehdy, nevyjádří-li se takto navrhovatel ve stanovené lhůtě, jestliže ze všech okolností případu je zřejmé, že k jeho uspokojení došlo“*. Odst. 5 dále stanoví, že *„rozhodnutí, opatření nebo úkon podle odstavce 1 nabývá právní moci nebo obdobných právních účinků dnem právní moci rozhodnutí soudu o zastavení řízení“*.
9. Podle § 153 odst. 1 písm. a) správního řádu platí, že *„domáhá-li se žalobce ve správním soudnictví zrušení rozhodnutí správního orgánu, lze jej uspokojit změnou nebo zrušením tohoto rozhodnutí v přezkumném řízení“*. Z odst. 2 věty páté téhož ustanovení vyplývá, že právní moci nabývá rozhodnutí žalovaného správního orgánu vydané podle odstavce 1 dnem právní moci rozhodnutí soudu o zastavení řízení o žalobě.
10. Z rozhodovací činnosti Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) vyplývá, že soudní řád správní definuje pojem rozhodnutí nezávisle na tom, jak je určitý akt vymezen nebo pojmenován v jiném právním předpise. Rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. tak může být podle své povahy úkon, který není jako rozhodnutí jiným právním předpisem označen (např. souhlasy vydané podle stavebního zákona nebo oznámení o nevyplacení části dotace). A naopak za rozhodnutí ve smyslu uvedeného ustanovení nemůže být považováno rozhodnutí správního orgánu, které tak sice je označeno, ale nesplňuje definiční znaky rozhodnutí upravené v § 65 odst. 1 s. ř. s. Judikatura NSS při hodnocení toho, zda lze konkrétní úkon správního orgánu považovat za rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. vychází z tzv. materiálně-formálního pojetí (srov. KÜHN, Z. In. KÜHN, Z., KOCOUREK, T., a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, str. 515). Prvotním hlediskem zkoumání je materiální stránka předmětného úkonu. V rámci ní je hodnoceno, zda má daný úkon účinky na veřejná subjektivní práva osob (resp. jejich právní sféru), zda se jedná svou povahou o individuální správní akt, zda jej

vydal správní orgán a zda byl vydán v oblasti veřejné správy (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 10. 7. 2018, č. j. 9 As 79/2016-41, bod 74). Formální hledisko spočívá v tom, zda je pro předmětný úkon vyžadována určitá formalizovaná podoba, zda zákon stanoví alespoň nějakou proceduru vedoucí k jeho vydání, zda se oznamuje účastníkům a zda se o něm vede správní spis či alespoň jiná dokumentace (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 10. 7. 2018, č. j. 9 As 79/2016-41, bod 78).

11. V nyní projednávané věci bylo druhé rozhodnutí žalovaného vydáno v rámci postupu k uspokojení účastníka po podání žaloby ve smyslu § 153 odst. 1 písm. a) správního řádu a mohlo s ohledem na dikci § 153 odst. 2 správního řádu ve spojení s § 62 odst. 5 s. ř. s. nabýt právní moci až dnem právní moci usnesení, kterým by soud zastavil řízení vedené o žalobě proti prvnímu rozhodnutí žalovaného. K tomu ale s ohledem na nesouhlas žalobkyně nedošlo a soud první rozhodnutí žalovaného zrušil. Druhé rozhodnutí žalovaného proto dosud nenabýlo a ani již nikdy nenabude právní moci ani jiných právních účinků (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 2. 2009, č. j. 4 Ads 105/2008-185, č. 2502/2012 Sb. NSS).
12. Jelikož druhé rozhodnutí žalovaného nevyvolává žádné účinky vůči právní sféře žalobkyně, nenaplnuje materiální stránku rozhodnutí vymezenou v § 65 odst. 1 s. ř. s. Z tohoto důvodu také není způsobilým předmětem soudního přezkumu a žalobu proti němu je nutné jako nepřipustnou odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s. ř. s.
13. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 9. května 2022

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu